

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katédra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Lucie Volná

Název práce: „Viktor Fischl / Avigdor Dagan muž dvou jmen“

Oponent: Mgr. Zbyněk Tarant, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn): Cílem práce je „co nejvíce přiblížit život tohoto spisovatele, ať už českého básníka a publicisty Viktora Fischla, tak izraelského diplomata a prozaika Avigdora Dagana [...] Hlavním cílem je rozběr knihy *Dvorní šašci, ve kterém se snažím poukázat na to, jak velice ho ovlivnily události 20. století, a v jaké míře se v dílech odrazila jeho osobnost*“ (str. 1).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce zaměřené na život a dílo konkrétní literární osobnosti mohou být náročnější, než se na první pohled může zdát. Jejich autor musí zpravidla zvolit inovativní přístup, případně se hlouběji ponořit buď do historického a pramenného materiálu, případně do literární teorie tak, aby výsledná práce nebyla pouze čtenářským deníkem. Studentce Lucii Volné se to bohužel povedlo jen z menší části. Většina práce je postavena na třech populárně-naučných reflexích Fischlova života a díla v českém jazyce. Autorka sice v seznamu literatury uvádí i jeden archivní materiál (sbírku Fischlovy korespondence), ovšem tento pramen využívá jen minimálně a povětšinou se nechává vést sekundární literaturou, ke které přidává jen málo vlastního názoru, reflexe či analýzy. „Rozbor“ knihy *Dvorní šašci* je spíše komentovanou synopsí, nežli rozborem v pravém slova smyslu.

Malé množství zdrojů a vlastních myšlenek je v práci poněkud neuměle maskováno náhodně proloženými, střídavými citacemi knih Milady Kaděrkové a Dany Emingerové. To vede k tomu, že relativně nepodstatné informace dokládány přímými citacemi, zatímco na místech, která by doložení odkazem vyžadovala, citace schází. Viz například: „Mnozí autoři dělí Fischlovu tvorbu podle vzniku tvorby, tedy na ranou tvorbu, exilovou a na úspěšnou prózu.“ (str. 12, citace chybí). Kteří autoři? Naopak jsou citací opatřeny vágní výroky autorky jako: „Někdy život napíše až neskutečné věci, které nejde sloučit s literaturou.“ (str. 19). Tyto a další příklady posilují dojem „nahodilosti“ poznámkového aparátu.

Práce je místy obsahově neujasněná a vnitřně nepromyšlená. Například na straně 17 autorka tvrdí, že Viktora Fischla „donutil“ k psaní prózy František Halas. Ovšem výše, na straně 11 je tato role přisuzována Františku Langerovi a Williamu Saroyanovi, přičemž ovšem na straně 13 je jako „první, kdo Fischlovi poradil, aby začal s psaním prózy“ zmiňován Pavel Eisner. Kdo je tedy tím prvním a jaká je tedy skutečná úloha těch ostatních?

Diplomatická dráha Viktora Fischla/Avigdora Dagana je reflektována pouze v jedné krátké kapitole, opět pouze s využitím dvou populárně-naučných publikací v českém jazyce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je plná nešikovných obrátů a prázdných, případně citově zabarvených frází, které nejsou pro odborný text vhodné.

Autorka v textu Viktora Fischla familiárně nazývá pouze křestním jménem „Viktor“, což opět není v odborném textu vhodné: „Viktor byl nucen jednat“, „Viktor, který se účastnil bohoslužeb jen ve významné dny“ atd. Celkem se toto oslovení pouze křestním jménem objevuje v přibližně padesáti případech, ve kterých to nelze považovat za vhodné (některé, v nichž je třeba oddělit Viktora Fischla od jeho bratra Pavla, jsou v pořádku). Ačkoliv je možné, že se tato oslovení objevují v sekundární literatuře, je třeba mít na paměti, že autorkou použitá vyprávění o Viktoru Fischlovi cílí na širší veřejnost a nikoliv na odborné publikum. Podobné oslovení je možné pouze v neodborném textu.

V dalších případech se nelze zbavit dojmu, že si autorka není zcela jista významem slov, která používá. Viz například:

- “k datumu 1. výročí vykořistění Lidic a Ležáků” (str. 16). Upozorňuji na rozdíl mezi pojmy “vyhladit” či “vyvraždit” a “vykořistovat”. Samotné slovo „vykořistění“ navíc v českém jazyce neexistuje. Existuje pouze pojem „vykořistování“.
- “Naneštěstí pro vybrané Židy fungovaly v té době **emigrační** kvóty, které stanovovaly počty Židů z daných zemí, kteří se mohou přistěhovat do Palestiny.” (str. 6). Pokud autorka naráží na kvóty vyplývající z Bílé listiny, tak tyto jsou /I/migrační, nikoliv /E/migrační.
- “15. března roku 1939 nastal **Osudový den**, kdy Němci začali okupovat Československo.” (str. 6). Jedná se o název nějaké oficiální vojenské operace, že je napsán s velkým písmenem?
- “Zpočátku fungoval jako prostředník sionistických světových organizací a postupem času byl stále více **vytěžován**.” (str. 7). Pojem “vytěžit” v tomto kontextu evokuje zpravodajské “vytěžení”, což asi autorka na mysl neměla.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce Lucie Volné sice neobsahuje vyložené chyby, ovšem struktura a pojetí textu působí nevyzrálé. Text práce ve výsledku připomíná spíše čtenářský deník, nebo lifestyleový magazín s rozhovory a vyprávěními o známých osobnostech, nežli odborný text. Do značné míry je to patrně způsobeno jazykovým projevem, který by vyžadoval zásadní revizi. Ačkoliv by práce po obsahové stránce mohla snad být ještě obhajitelná na stupeň dobře, obávám se, že jazyková a formální stránka práce neodpovídá požadavkům kladeným na studenty vysoké školy. Domnívám se, že by autorka měla dostat ještě šanci na dopracování textu a proto současnou verzi nedoporučuji k obhajobě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

NEDOPORUČUJI K OBHAJOBĚ

Datum: 28. dubna 2017

Podpis:

Pozn.: Při nedostatku místa použijte příložený list.